Összekovácsolt pár

Matics Katalin és Tóth János szerény esküvőt terveztek: hatvan vendéget hívtak, mégis több mint kétezer ember volt a szertartáson. Az egybegyűltek ráadásul nem csak egy igazi esküvő vendégei lehettek, egyedülálló látványban volt részük. Az ifjú párt ugyanis szó szerint összekovácsolták.

Az 1700-as években, Angliában a törvények szigorúan rendelkeztek a házasságkötésről. 21 éves kor alatt nem lehetett házasságot kötni. Skóciában a kovácsok kiváltsága volt az esketés. A skóciai határon lévő település, Gretna Green nevű pedig arról lett nevezetes, hogy a kovácsok titokban, 21 éves kor alatt is összeadták a szerelmeseket. Az így megkötött frigy ráadásul teljesen hivatalos volt, még Angliában is elfogadták. Ezt a kovácshagyományt elevenítették fel az idén Vésén, nem titokban, hanem teljesen nyilvánosan.

Matics Katalint és Tóth Jánost, Katalin egyik barátnőjének édesanyja mutatta be egymásnak három évvel ezelőtt. Szerelem volt első látásra, így János nemsokára levélben kérte Katáját újabb randevúra. Azóta elválaszthatatlanok. Ezért is vállalták, hogy az országban elsőként ne csak összeadják, össze is kovácsolják őket.

– Az igazság az, hogy kimondottan a kovácstalálkozó kedvéért házasodtunk ezen a hét végén – árulta el a vőlegény. – A falu polgármestere, Bertók László hallotta, hogy készülünk az esküvőre és kért meg bennünket, hogy tartsuk most a lagzit. Sokat gondolkodtunk rajta, hogy megosszuk-e másokkal is ezt a bensőséges ünnepet, de nem bántuk meg. Nagyon jó érzés volt, hogy ennyi ember örült velünk és örökre emlékezetes marad az összekovácsolás is. Az ifjú pár tiszteletbeli vőfélye egyébként a megyei közgyűlés elnöke, Gyenesei István volt, aki azt kívánta, hogy az esküvőihez hasonló boldogságban és Somogyországban éljék le életüket. Bertók László pedig azzal bocsátotta útjára a párt, hogy sose érezzék bilincsnek a megkovácsolt esküt.

A skót hagyományokhoz híven kovácsolták össze az ifjú párt FOTÓ: KOVÁCS TIBOR

Takács Zoltán, a Magyarországi Kovácsmíves Céh elnöke elmondta: nemcsak a skótoknál volt a kovácsok kiváltsága az esketés, hanem több nemzetnél is. Azt tartották ugyanis, hogy ha a fémek egyesítéséhez isteni segítséget és tehetséget kaptak, a szerelmesek sorsát is képesek a vashoz hasonlóan örökre egyesíteni.

A különleges esküvő hajnalig tartó dínom-dánomtott. Különösen Barabás Évitől, műsorvezető társamtól tanultam sokat arról, hogy a lehető leginkább természetes tulajdonságaimat adhassam ilyen környezetben, vagy egy tévé műsorban is.

– *Hogyan telik a nyár?*

– Kevés idő jut pihenni. Nyaralni inkább télen szeretünk, ezért szinte csak annyi a különbség, hogy ilyenkor meleg van.

Az erőversenyek abszolút győztese Kuti Sándor lett, aki szinte minden kategóriában győzött és teljesítményével Koko elismerését és személyes ajándékát is elnyerte. Az egykori bokszoló

A leghíresebb Kovács

Koko mindenkit kiütött a vései kovácstalálkozón. A sokszoros bajnok ezúttal azonban nem az öklével, sokkal inkább természetes kedvességével győzött meg mindenkit. A szalmászsákokból és kötélből varázsolt szorítóban jókedvvel és szórakoztatóan dirigálta a rendezvény erőversenyeit, aztán pedig az autogramvadászoknak adta meg magát.

Kovács KOKO István, olimpiai és profi világbajnok bokszolónk szívesen fogadta el a véseiek felkérését a kovácstalálkozóra. Azt mesterség képviselői gyűlnek össze, de nem bánta. Sőt. Alaposan szemügyre vette névadói ügyességét, hogy aztán megállapíthassa: nem bánja, hogy csak a neve Kovács.

– Ez egy tiszteletreméltóan nehéz mesterség, nagyon kemény munka, ezért inkább csak távolról csodálom, kedvet nem kaptam hozzá – mondta *Kovács István*. – Az erőverseny azonban nem csak a nézőket, engem is szórakoztatott: különösen az üllőcipelés volt jópofa próba.

– Élvezem ezt a munkát. Nem gondolkodom arról, hogy ez mennyire célja az

JEGYZET

Kis falvak nagy napja

Így a nyár derekán egymást érik a falunapok szerte a megyében. Egy hétvégére jut vagy féltucatnyi. Ahogy minden település, úgy minden falunap is más, de egyben párhuzam vonható köztük: a lokálpatrióta közösségi szellem hatja át őket. A rendszerváltás után mára odáig értünk, hogy a búcsúk fényét is elhalványítják ezek a napok, amelyekre hónapokkal korábban megkezdi a felkészülést a falu aprajanagyja. A leányok táncot próbálnak, a legények futballcsapatot szerveznek, a nyugdíjasok pedig leporolják a népviseletet, hogy újra elénekelhessék a népdalkör toplistás dalait. Aztán mindenhol van egy erős egyéniség, aki magára vállalja a főszervezői feladatokat, így lassan összeáll a kép és a báli zenekar.

Aztán elérkezik a nagy nap, amely szinte mindenütt hasonló forgatókönyv szerint zajlik. A templom ismét megtelik ünneplőbe öltözött emberekkel, akik a reggeli szentmise előtt már „pálinkás jóreggeltel" köszöntik egymást. A rétes ilyentájt bedagasztva várja a sütőbe kerülést, hogy aztán a városból érkező unokákat a jól ismert illat fogadja a gangon. A délelőtt a fair play szabályainak megfelelő sörmeccsen mérik össze erejüket nősek és nőtlenek, miközben a gyerekek lufit, fagyit és vattacukrot követelnek. Jobb esetben kora délutánra már az is eldől, hogy ki lesz egy éven át a falu bikája büszke cím tulajdonosa. Így csordogál a sör és a falunap folyama a kultúrműsor felé, ahol megint csak kiderül: a szomszédék Pistijének már régen az állami filharmonikusoknál, a bögyös Terinek pedig a balettintézetben lenne a helye. Közben a pörköltfőzési versenyt az a csapat nyeri, amelynek leginkább sikerült megőriznie a józanságát, s az alkalmi színpadon beáll végre a helyi szimpatikusok bandája. Az éjszaka fénypontja a legtöbb esetben a tűzijáték, ami után a gyerekek búcsút intenek, s másnap reggel már csak az eldobott műanyag poharak emlékeztetnek a kis falu nagy napjára. **Takács Zoltán**

HÍREK

Közparkot, kerékpárutat avattak

■ Díszkutat és kerékpárutat avattak szombaton Inkén. A két beruházás közel 30 millió forintból valósulhatott meg. Rózsa Sándor, a falu polgármestere elmondta: a munka eredményeként